

Powód:

Demokracja i Sprawiedliwość
58-506 Jelenia Góra
ul. Działkowicza 19
KRS 0000600596

na rzecz

Grzegorz Niedźwiecki
58-506 Jelenia Góra
ul. Działkowicza 19
PESEL 61072301251

Pozwany:

Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze 58-500 Jelenia Góra ul.
Mickiewicza 21, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze 58-500 Jelenia Góra Al.
Wojska Polskiego 56

Wartość przedmiotu sporu: **671.014,80 zł** (*słownie*: sześćset siedemdziesiąt jeden tysięcy czternaście złotych i 80 groszy)

Pozew przeciwko prawu nienawiści
o ochronę równości oraz niedyskryminacji
naruszenie prawa do rzetelnego procesu sądowego ([art. 6](#))

Mając na uwadze art. 61 k.p.c., art. 62 k.p.c. w zw. z art. 3 k.p.c., art. 7 k.p.c., art. 8 k.p.c., art. 417 k.c. oraz § 9 ust. 22, § 10 ust. 10 i § 35 ust. 2 statutu stowarzyszenia Demokracja i Sprawiedliwość, wnoszę pozew o naprawienie szkody z tytułu nierównego traktowania i dyskryminacji, na rzecz osoby fizycznej Grzegorza Niedźwieckiego, PESEL 61072301251, zam. 58-506 Jelenia Góra, ul. Działkowicza 19.

Wnoszę o:

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty **671.014,80 zł** (*słownie*: sześćset siedemdziesiąt jeden tysięcy czternaście złotych i 80 groszy) jako forma zadośćuczynienia z tytułu nierównego traktowania i dyskryminacji, płatnej na jego rzecz w ciągu 14 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, przekazem pocztowym na adres poszkodowanego;
- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów pełnomocnictwa, według norm przepisanych;

3. przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność powoda;
4. nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności;
5. zwolnienie od opłat i kosztów sądowych organizacji pożytku publicznego, jaką jest stowarzyszenie Demokracja i Sprawiedliwość, na podstawie art. 104 Dz.U.2018.0.300 tj. - Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Uzasadnienie

Rzeczpospolita Polska nie jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Organy władzy publicznej nie działają na podstawie i w granicach prawa. Funkcjonariusze nie przestrzegają prawa. Państwo nie funkcjonuje.

*

Postępowania egzekucyjne wzorcowe, rozstrzygnięte w oparciu o wykładnię prawa w czternaście i dwa miesiące

- Sąd Najwyższy w dniu 28 czerwca 2006 r., rozstrzygając zagadnienie prawne podjął uchwałę [III CZP 23/06](#), iż: ***Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.***
- Sąd Okręgowy w Tarnowie po podjęciu uchwały przez Sąd Najwyższy ([III CZP 23/06](#)) postanowieniem z dnia 29 września 2006 r., sygn. akt **I Cz 44/06**, uchylił postępowanie Sądu Rejonowego w Bochni (**I Co 563/05** – prowadzone w trybie art. 1050 k.p.c.) i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania.
- Sąd Rejonowy w Bochni w dniu 16 października 2006 r., postanowieniem **I Co 508/06**, wezwał dłużnika do wykonania czynności (zgodnie z dyspozycją wierzyciela) w trybie art. 1049 k.p.c.
- Sąd Rejonowy w Ostródzie w dniu 14 stycznia 2013 r. (powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego [III CZP 23/06](#)), postanowieniem **I Co 2801/12**, oddalił wniosek wierzyciela od przeprowadzenia egzekucji w trybie art. 1050 k.p.c.
- Sąd Okręgowy w Elblągu w dniu 28 lutego 2013 r., postanowieniem [I Cz 94/13](#), oddalił zażalenie wierzyciela na oddalenie wniosku przez Sąd Rejonowy w Ostródzie, zważywszy, iż nie zasługiwało na uwzględnienie.

*

Postępowania egzekucyjne dokonywane wbrew wykładni prawa i nierozstrzygnięte dwanaście lat

- Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny (**SSR Lucyna Domagała**) w dniu 13 stycznia 2009 roku, w postępowaniu [I Co 3259/08](#) zachował się nierzetelnie, stronniczo, popełnił błąd subsumcji, uznając świadczenie niepieniężne tytułu wykonawczego [I C 1062/08](#), wbrew wykładni prawa [SN III CZP 23/06](#), jako czynność niezastępowalną. *Obowiązek usunięcia skutków*

naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie [art. 1049 k.p.c.](#) Winien był oddalić wniosek wierzyciela z dnia 10 listopada 2008 r. o przeprowadzenie egzekucji w trybie art. 1050 k.p.c., tak jak tu uczynił Sąd Rejonowy w Ostródzie w dniu 14 stycznia 2013 r. (powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego [III CZP 23/06](#)), postanowieniem **I Co 2801/12**.

- Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze pod przewodnictwem **SSR Paweł Woźniak** w dniu 9 listopada 2016 roku, postanowieniem **I Co 441/16** wezwał dłużnika Grzegorza Niedźwieckiego do wykonania czynności określonej w pkt I. wyroku I C 1062/08 w terminie 14 dni, pod rygorem nałożenia kary grzywny. Sąd naruszył zasadę dyspozycyjności, błędnie interpretując wniosek wierzyciela z dnia 26 listopada 2015 r. o wezwanie dłużnika do wykonania czynności, jako wniosek o wszczęcie egzekucji w trybie art. 1050 k.p.c. Winien był odrzucić wniosek sygnowany I Co 3259/08, w związku z umorzeniem już postępowania w sprawie w dniu 4 sierpnia 2015 r. lub rozpatrzyć wniosek, zgodnie z brzmieniem wniosku w trybie art. 1049 k.p.c., naprawiając szkodę w postępowaniu I Co 3259/08. Przy obstrukcji w trybie art. 1050 k.p.c., zastosowanie ma ostatnie zdanie poprzedniego akapitu.

*

Dylemat przyczynowo skutkowy

Kto prowadzi postępowania, wierzyciel, dłużnik, czy funkcjonariusz? Kto jest odpowiedzialny za tok postępowania? Kto jest odpowiedzialny za obowiązujący porządek prawny? Kto jest organem procesowym, a kto stroną postępowania? Kto ma orzekać w oparciu o trzy rzeczy: **dowody, przepisy i sumienie**? Kto ma obowiązek przestrzegania zasad działania organów państwa i ochraniać godność człowieka? Kto ma zakaz stosowania tortur? Kto wydaje orzeczenia, sędzia, czy strony postępowania? **Sędziowie**. Zatem za nieszanowanie zasady demokratycznego państwa prawnego i obowiązku przestrzegania prawa wyłączną winę ponoszą sędziowie, którzy stosują własne prawo lub go nie znają. Nieznajomość prawa szkodzi. Za nierówne traktowanie i dyskryminację, za naruszenie godności, za niezasadną przewlekłość postępowania, za krzywdy i szkody, należy zapłacić.

Puenta - prawo nienawiści

Jakie są prawa i obowiązki funkcjonariuszy publicznych?

[Prawo o ustroju sądów powszechnych](#)

Art.66. Przy powołaniu sędziego składa ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście jako sędzia sądu powszechnego służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa, obowiązki sędziiego wypełniać sumiennie, sprawiedliwość wymierzać zgodnie z przepisami prawa, bezstronnie według mego sumienia, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości.”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

[ZBIÓR ZASAD ETYKI ZAWODOWEJ SĘDZIÓW](#)

[Statut Stowarzyszenia Sędziów Polskich „IUSTITIA”](#)

[WIELKA KARTA SĘDZIÓW \(Zasady podstawowe\)](#)

[Europejska Karta o Statusie Sędziów](#)

[Ustawa o prokuraturze](#)

[ZBIÓR ZASAD ETYCZNYCH PROKURATORA](#)

[Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej](#)

[Ustawa o Rzeczniku Praw Obywatelskich](#)

[Powszechna Deklaracja Praw Człowieka](#)

[Karta praw podstawowych Unii Europejskiej](#)

[MIĘDZYNARODOWY PAKT PRAW OBYWATELSKICH I POLITYCZNYCH](#)

[KONWENCJA O OCHRONIE PRAW CZŁOWIEKA I PODSTAWOWYCH WOLNOŚCI](#)

[KONWENCJA w SPRAWIE ZAKAZU STOSOWANIA TORTUR ORAZ INNEGO OKRUTNEGO, NIELUDZKIEGO LUB PONIŻAJĄCEGO TRAKTOWANIA ALBO KARANIA](#)

Do tego należy dodać przepisy prawa procesowego dotyczące etyki, ekonomiki procesowej, rzetelności, prawdy materialnej, wyczerpującego zebrania materiału dowodowego (art. [3](#), [5](#), [6](#), [10](#), [212](#), [233 k.p.c.](#), art. [2](#), [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), [16](#), [17 k.p.k.](#), [74](#) + [art. 5 k.c.](#)).

Jak wywiązali się funkcjonariusze z tych norm prawnych w związku z pokłosem wyroku bez przyczyny II K 467/07, czyli egzekucją tytułu wykonawczego I C 1062/08?

Nie wywiązali się w ogóle. Małopolskie i warmińsko-mazurskie organy procesowe stosujące ustanowione prawo i zasadę, iż **celem postępowania egzekucyjnego jest realizacja tytułu wykonawczego, rozstrzygnęły sprawy wyjaśniając wątpliwości w czternaście miesięcy lub bazując na wykładni prawa w dwa miesiące**, a sądy jeleniogórskie ignorujące zagadnienie prawne i wskazane normy procesowe, wypaczając niezawisłość, nadużywając władzy, upokarzając „dłużnika” i stosując obstrukcję, **nie rozstrzygnęły sprawy przez dwanaście lat**.

Określenie, że metody jakie stosują funkcjonariusze publiczni w tej bezprecedensowej sprawie dyskwalifikują ich z pełnienia tak zaszczytnych funkcji, to zbyt delikatne określenie.

11 lat zniewolenia:

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/wp-content/uploads/2016/11/11-lat-zniewolenia.pdf>

Zażalenie na odrzucenie skargi o wznowienie postępowania:

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/wp-content/uploads/2016/11/Za%C5%BCalenie-na-odrzucenie-skargi-o-wznowienie-post%C4%99powania.pdf>

Poza niestosowaniem prawa, oczywistym jedenastoletnim poświadczaniem nieprawdy i ewidentnym nadużyciem uprawnień przez funkcjonariuszy, nastąpiło tu m.in.:

[Art. 246. Znęcanie się funkcjonariusza w celu uzyskania oświadczenia](#)

[Art. 191. Zmuszanie do określonego zachowania, zaniechania lub znoszenia](#)

Dowody nierówności wobec prawa i dyskryminacji (naruszenia godności):

Postanowieniem z dnia 25 listopada 2005 r. Sąd Rejonowy w Bochni oddalił wniosek wierzycielki Zofii S. wniesiony przeciwko dłużniczce Salomei S. o wszczęcie egzekucji świadczenia niepieniężnego z powodu niedopuszczalności żadanego sposobu egzekucji, wierzycielka złożyła bowiem wniosek o przeprowadzenie egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c. przewidzianego dla czynności tzw. zastępowalnych, podczas gdy świadczenie zasądzone na jej rzecz, tj. opublikowanie oświadczenia zawierającego tekst przeprosin za zachowanie naruszające dobra osobiste, ma - w ocenie Sądu pierwszej instancji - charakter czynności niezastępowalnej i podlega egzekucji na podstawie art. 1050 k.p.c. (podobne stanowisko zajęły sądy jeleniogórskie). Wnioskodawczyni wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego, a przy jego rozpoznawaniu powstało przedstawione przez Sąd

Okręgowy w Tarnowie zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości o treści przytoczonej na wstępie.

Sąd Okręgowy w Tarnowie postanowieniem z dnia 10 lutego 2006 r. przedstawił Sądowi Najwyższemu w trybie art. 390 k.p.c. zagadnienia prawne do rozstrzygnięcia, dotyczące właściwej kwalifikacji prawnej egzekucji (tak rzetelnie i uczciwie nie postąpił Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze).

Sąd Najwyższy w dniu 28 czerwca 2006 r., rozstrzygając zagadnienie prawne podjął uchwałę **III CZP 23/06**, iż: **Obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.**

Sąd Okręgowy w Tarnowie po podjęciu uchwały przez Sąd Najwyższy (**III CZP 23/06**) postanowieniem z dnia 29 września 2006 r., sygn. akt **I Cz 44/06**, uchylił postępowanie Sądu Rejonowego w Bochni (**I Co 563/05** - prowadzone w trybie art. 1050 k.p.c.) i sprawę przekazał temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy w Bochni w dniu 16 października 2006 r., postanowieniem **I Co 508/06**, wezwał dłużnika do wykonania czynności (zgodnie z dyspozycją wierzyciela) w trybie art. 1049 k.p.c.

Szanowni Państwo.

Sądy małopolskie mogły się mylić, ale miały szacunek do prawa i przyzwoitości oraz pokorę, wyjaśniły wątpliwości i rozstrzygnęły sprawę definitywnie (czyli to do czego zostały powołane), zgodnie z literą prawa, w czternaście miesięcy. W odróżnieniu od nich, sądy jeleniogórskie, ignorują, a nawet wypaczają uchwałę Sądu Najwyższego (wykładnię prawa), nie mają wątpliwości, że egzekucję należy drążyć w trybie art. 1050 k.p.c., jako czynność niezastępowalną, upokarzając „dłużnika” w nieskończoność.

[Drugi przykład](#), pokazuje jeszcze większe człowieczeństwo i antonim człowieczeństwa.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostródzie oddalił wniosek wierzyciela o przeprowadzenie egzekucji świadczenia niepieniężnego w trybie art. 1050 kpc poprzez zobowiązanie dłużnika do publikacji w prasie oświadczenia w ciągu dwóch tygodni pod rygorem ukarania grzywną a w razie niewykonania przez dłużnika tej czynności, zastosowania wobec niego grzywny z równoczesnym określeniem terminu do wykonania czynności (sądy jeleniogórskie tego nie uczyniły już w postępowaniu I Co 3259/08).

/.../

W ocenie Sądu pierwszej instancji wniosek wierzyciela na uwzględnienie nie zasługiwał, ponieważ świadczenie, które objęte przedłożonym przez wierzyciela tytułem wykonawczym powinno być egzekwowane w trybie art. 1049 kpc jako czynność, którą za dłużnika może wykonać inna osoba. W ocenie tego Sądu celem publikacji przeprosin w prasie lokalnej jest skorygowanie obrazu powoda dotkniętego naruszeniem dóbr osobistych w oczach opinii publicznej. Za Sądem Najwyższym Sąd pierwszej instancji wskazał, że do osiągnięcia takiego skutku nie jest konieczne osobiste działanie dłużnika; ogłoszenie zgodne z sentencją wyroku może zamieścić każda osoba, nawet bez wiedzy dłużnika, aby wierzyciel uznał, że wyrok został wykonany. Sąd pierwszej instancji wskazał nadto, że jest związany wnioskiem wierzyciela co do wskazanego sposobu egzekucji, nie może zatem z urzędu zastosować innego środka (nieznany prawem sąd jeleniogórski wypaczył zasadę dyspozycyjności w postępowaniu I Co 441/16, z urzędu zastosował inną podstawę i to niedopuszczalną).

W zażaleniu od tego orzeczenia wierzyciel, zarzucając Sądowi pierwszej instancji naruszenie art. 1050 kpc i 1049 kpc, domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i zasądzenia zwrotu kosztów

postępowania zażaleniowego ewentualnie uchylenia orzeczenia i przeprowadzenia egzekucji w trybie art. 1049 kpc.

/.../

Z ostrożności procesowej wierzyciel wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przeprowadzenie egzekucji w trybie art. 1049 kpc twierdząc, że Sąd nie jest związany wnioskiem egzekucyjnym i winien stosować właściwe środki egzekucyjne, bez względu na treść wniosku. Na poparcie swego stanowiska przywołał normę art. 800 § 2 kpc.

Zażalenie wierzyciela nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 1049 § 1 kpc jeżeli w samym tytule egzekucyjnym nie postanowiono, że w razie niewykonania przez dłużnika w wyznaczonym terminie czynności, którą może wykonać także inna osoba, wierzyciel będzie umocowany do wykonania tej czynności na koszt dłużnika - sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela wezwie dłużnika do jej wykonania w wyznaczonym terminie, a po bezskutecznym upływie terminu udzieli wierzycielowi umocowania do wykonania czynności na koszt dłużnika. Na żądanie wierzyciela sąd przyzna mu sumę potrzebną do wykonania czynności. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

/.../

W ocenie Sądu drugiej instancji obowiązek publicznego przeproszenia wierzyciela jest obowiązkiem, który za dłużnika może wykonać inna osoba. Słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że zasadniczym celem takiego przeproszenia jest usunięcie skutków naruszenia dóbr osobistych. Stanowisko takie znajduje oparcie w art. 24 § 1 kc, w myśl którego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Dla osiągnięcia skutku postulowanego w przywołanej normie nie ma znaczenia, kto zamieści ogłoszenie zawierające przeprosiny, istotne jest to by treść ogłoszenia dotarła do właściwego kręgu odbiorców.

Uwzględniając powyższe, zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, co skutkowało oddaleniem zażalenia z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Dodatkowo jedynie zatem wskazać należy, że **Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 czerwca 2006 r. (III CZP 23/06). W przywołanej uchwale Sąd ten również wskazał, że obowiązek usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych, polegający na złożeniu przez dłużnika oświadczenia odpowiedniej treści w formie ogłoszenia, podlega egzekucji na podstawie art. 1049 k.p.c.** natomiast sąd, jako organ egzekucyjny, jest związany wnioskiem wierzyciela co do wskazanego sposobu egzekucji. Argumenty przeciwne podniesione w zażaleniu mają charakter polemiczny i nie znajdują oparcia w obowiązujących przepisach.

Szanowni Państwo.

Sądy warmińsko-mazurskie uznają konstytucyjną zasadę działania organów państwa i obowiązek przestrzegania prawa i rozstrzygnęły sprawę definitywnie (czyli to do czego zostały powołane), zgodnie z literą prawa, w dwa miesiące. W odróżnieniu od nich, sądy jeleniogórskie, uważają że są enklawą, mają własne prawo. Za nic mają uchwałę SN III CZP 23/06, art. 776 k.p.c., art. 1049 k.p.c., zasady demokratycznego państwa prawnego i stosują obstrukcję w trybie art. 1050 k.p.c., jako czynność niezastępowalną, upokarzając „dłużnika” w nieskończoność.

Ponoć Rzeczpospolita Polska jest państwem jednolitym. Kto się zatem myli? Kto łamie prawo, stosuje tortury i narusza godność człowieka? Jest oczywiście kto. Ten, co umyślnie krzywdzi.

Ściąga dla nieskazitelných sędziów jak powinno się rozstrzygnąć sprawę zgodnie z prawem:

<http://grzegorz-niedzwiecki.hexcom.net/wp-content/uploads/2016/11/%C5%9Aci%C4%85ga-dla-nieskazitelných-s%C4%99dzi%C3%B3w.pdf>

Tak długo, jak długo będą sędziowie wspólnie i w porozumieniu z prokuratorami uprawiać gangsterstwo w tej sprawie, tak długo będą gangsterami i będzie ciągłość przestępstw z art. 246 i 191 k.k., a nawet gorzej, bo popełnianie przestępstw ciężkiego uszczerbku na zdrowiu ze szczególnym udręczeniem, które to przestępstwa są wyłączone z [instytucji przedawnienia](#). To są zbrodnie przeciwko ludzkości.

Twierdzenie sędzi Urszuli Długosz w postanowieniu I Co 851/18, że skarżący, strona, obiektywnie dysponowała możliwością zgłoszenia dowodów w sprawie w toku postępowania instancyjnego, wskazania istniejącej wykładni prawa, lecz nie uczyniła tego wskutek braku potrzeby ich powołania, jest nieprawdą i niegodziwością. A czym obiektywnie dysponowali sędziowie po aplikacji sędziowskiej i z bogatym doświadczeniem życiowym (w tym SSR Paweł Siwek), o czym powinni wiedzieć i czym powinni się kierować przy rozpatrywaniu sprawy egzekucyjnej I Co 3259/08? Patrz zasady działania organów państwa i obowiązek przestrzegania prawa.

„Dłużnik”, Grzegorz Niedźwiecki, nie ma wykształcenia prawniczego. To funkcjonariusze mieli możliwości, a nawet obowiązek, posiadania wiedzy prawniczej i kierowania się literą prawa.

Pkt 5. [Polskiej Karty Praw Ofiary](#) – Nie można przerzucać odpowiedzialności za przestępstwo ze sprawcy na ofiarę. Nie można usprawiedliwiać przestępstwa tradycją, kulturą, stereotypami minimalizującymi winę sprawcy.

To sędziowie naruszyli prawo procesowe i materialne, a nie Grzegorz Niedźwiecki.

Narusza się godność Grzegorza Niedźwieckiego dwanaście lat i rażąco go dyskryminuje. Nierówne traktowanie ma tu miejsce zarówno w stosunku do prawa, sędziów, wierzyciela, czyli radców prawnych FM „Ligęza” Sp. z o.o. w Jeleniej Górze, jak i stron postępowań sądów małopolskich i warmińsko-mazurskich, wobec których tożsamą egzekucję rozstrzygnięto zgodnie z prawem ([SN III CZP 23/06](#)).

Zgodnie z [Polską Kartą Praw Ofiary](#) niedopuszczalne jest przerzucanie obowiązków i odpowiedzialności organu procesowego na ofiarę.

Na koniec należy powtórzyć jasno, jaka jest rola sędziego.

Poszukiwanie prawdy na temat dowodów i faktów, poprawne stosowanie prawa, cechuje go niezawisłość i bezstronność, wykrywa prawdę w określonym przypadku zgodnie z przepisami, sędzia ma obowiązek traktować każdego jak człowieka i nie umniejszać jego wartości.

Sędzia musi być nieskazitelny, sprawiedliwy, uczciwy i rzetelny. Ma rozstrzygnąć sprawę i to możliwie jak najszybciej, a nie uporczywie nękać podsądnych. Istotą jest załatwienie sprawy, a nie drążenie bez końca, zwłaszcza bez obiektywnych i prawnych podstaw. Etyka, etyka, etyka, to wartość prawdziwego sędziego. W tym wypadku etyki nie ma, to jest terrorizm, bo jak można nazwać prowadzenie jedenaście lat egzekucji, za jedną kartkę papieru Mieczysława Ligęzy. Niedźwiecki był i jest gotów pójść do więzienia na pół roku, ale później móc spokojnie żyć i poświęcić czas rodzinie. Niestety nie dane mu jest to, bo pozorni sędziowie, wolą uprawiać obstrukcję, wyrządzając szkody nie tylko w obrocie gospodarczym.

Rzeczową odpowiedź na rolę i zadania sędziego w procesie cywilnym możemy znaleźć pod wskazanym linkiem.

<http://lpg-centrum.pl/rola-i-zadania-sedziego-w-rozpoznawaniu-spraw-cywilnych/>

Kompletnie tej roli i tych zadań, nie spełniają sędziowie w tej parodii prawa, która nadaje się na scenariusz filmu Alfreda Hitchcocka.

Mając na uwadze uchwałę [SN III CZP 23/06](#), art. 2, 30, **83, 7, 32**, 42, 45, 3 w zw. z art. 8 Konstytucji RP, żądam wznowienia postępowania I Co 3259/08, bądź rozstrzygnięcia postępowania **I Co 441/16** zgodnie z prawem, tak jak uczynił to Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowieniem z dnia 14 stycznia 2013 r., sygn. akt I Co 2801/12 oraz restytucji poniesionych szkód w wyniku wiktylizacji w wysokości **671.014,80 zł**.

Statut stowarzyszenia <http://demokracjaisprawiedliwosc.pl/statut/>

Wypis z KRS <http://demokracjaisprawiedliwosc.pl/wp-content/uploads/2019/01/Odpis-aktualny-KRS.pdf>

*Sąd Apelacyjny we Wrocławiu nie może być arbitrem w tej sprawie, ponieważ ma współudział w tych niegodziwościach

Załączniki:

1. Odpis pozwu
2. Zgoda pokrzywdzonego
3. Chronologia 11 lat zniewolenia
4. Wykaz strat moralnych i materialnych
5. Uchwała Sądu Najwyższego III CZP 23/06
6. Odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie I Co 2801/12
7. Odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Elblągu I Cz 94/13